

РЕШЕНИЕ

№ 3981

гр. София, 02.12.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав, в публично заседание на 02.11.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Марияна Къскатийска, като разгледа дело номер **5574** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно - процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 186, ал. 4 Закона за данък добавена стойност /ЗДДС/.

Образувано е по жалба на „С. - Б.”, чрез изпълнителния директор Светлана Атанасова срещу заповед за налагане на ПАМ № 3-8899-0022224/12.05.2010 г., издадена от Д. на Териториална дирекция /ТД/ на Национална агенция по приходите /Н./ - С., с която на дружеството е наложена принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект” – магазин за хранителни стоки и забрана за достъп до него за срок до един месец, на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а” от ЗДДС.

В жалбата се съдържат доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед. Твърди се, че с ПАМ е запечатан търговски обект, отдаден под наем от „С. - Б.” на „Херо” ЕООД, което е и стопанисвало този обект по време на проверката. Посочено е, че дружеството не отговаря за действията на наемателя, извършвани в стопанисвания обект. Изложени са аргументи за липса на извършено нарушение от дружеството-жалбоподател. Твърди се, че в заповедта не са изложени мотиви за определения максимален срок на ПАМ. Иска се от съда да отмени оспорената заповед. В съдебното производство жалбоподателят се представлява от адв. В Т, която поддържа жалбата и излага аргументи за незаконосъобразност на оспорения акт. Представя и писмени бележки.

Ответната страна – директор на ТД на Н. – С., чрез юрисконсулт Ц, изразява становище за неоснователност на жалбата и за законосъобразност на оспорения акт. Представя

писмени бележки.

Административен съд С.- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 04.03.2010 г. в К. Б. била извършена проверка от органи по приходите при ТД на Н. – С. на магазин за хранителни стоки, находящ се в Х. „С.“, на задълженото лице „Херо“ ЕООД. Видно от приложения по делото протокол № 0100773/04.03.10 г. по описа на ТД на Н., при проверката било установено, че обекта е нает от собственика „С. - Б.“, в него се извършват продажби на хранителни стоки, чрез фискално устройство, регистрирано на „Херо“ ЕООД. В протокола е посочено, че в обекта се предлагат и продават лекарства, които според обясненията на присъстващата при проверката магазинерка са на „С. - Б.“ и се продават от името и за сметка на това дружество, за което се издават ръчно написани бележки от кочан.

На 07.04.2010 г. на „С. - Б.“ е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 8899 за нарушение на чл. 25, ал. 3 във вр. чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. във вр. чл. 118 от ЗДДС във вр. чл. 185, ал. 1 и чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗДДС. Въз основа на АУАН е издадено наказателно постановление № 8899-0022224/12.05.2010 г. от Д. на ТД на Н. – С., с което на дружеството е наложена имуществена санкция, в размер на 600 лева, на основание чл. 185, ал. 1 от ЗДДС.

С оспорената в настоящото производство заповед № 3-8899-0022224/12.05.2010 г., издадена от Д. на ТД на Н. - С., на „С. - Б.“ е наложена принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект“ и „забрана достъпа до него“, на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗДДС, за срок от 1 месец. Административният орган е обосновал издаването на заповедта, с извършена проверка на 04.03.2010 г. на магазин за хранителни стоки, находящ се в Х. „С.“ в К. Б., стопанисван от „С. - Б.“, при която било установено, че от името на дружеството се извършват продажби на лекарства и лекарствени продукти, за което не се издават фискални касови бележки от ЕКАФП, регистриран за конкретния търговски обект.

По делото са приети представените с административната преписка писмени доказателства. Приети са и представените с жалбата писмени документи, в т.ч. договор за наем от 01.12.2009 г., сключен между „С. - Б.“, като наемодател и „Херо“ ЕООД, като наемател. Предмет на този договор е предоставяне за временно ползване от наемодателя на наемателя на помещение в Х. „С.“ за търговска цел като магазин за хранителни стоки, за периода от 01.12.2009 г. до 01.12.2011 г.

По делото е допуснато изслушване на съдебно-счетоводна експертиза по искане на жалбоподателя, заключението по която, като обективно изготвено и неоспорено от страните е прието от съда. Видно от заключението на вещото лице в счетоводството на „С. - Б.“ за периода 01.12.2009 г. – 04.03.2010 г. не са осчетоводявани продажби на лекарства и лекарствени средства.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Оспорената заповед е връчена на дружеството - жалбоподател на 05.07.2010 г., а жалбата до съда е подадена чрез ответния административен орган с вх. № 53-04-335/08.07.2010 г., т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е

издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган – директорът на ТД на Н. - С., в качеството му на орган по приходите, съгласно чл. 186, ал. 3 ЗДДС.

При издаването на оспорената заповед са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, които обосновават отмяна на акта. Съгласно чл. 186, ал. 1, б. „а” от ЗДДС принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до един месец, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спази реда или начина за издаване на съответен документ за продажба (фискален бон, касова бележка от кочан или удостоверяващ знак за продажба), отпечатан и издаден по установения ред за доставка/продажба. Съгласно чл. 186, ал. 3 от ЗДДС принудителната административна мярка се налага с мотивирана заповед от органа по приходите или от оправомощено от него лице. В тежест на административния орган е да установи всички фактически основания породили необходимостта от налагане на ПАМ. Принудителната административна мярка за всеки конкретен случай трябва да е определена в такъв вид и обем, че да не ограничава правата на субектите в степен надхвърляща преследваната от закона цел. Заповедта за налагане на ПАМ е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК и като такъв следва да отговаря на изискванията визирани в АПК. Съгласно разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, в акта следва да бъдат посочени фактическите и правните основания за издаването му. В процесния случай, компетентният орган не е изложил мотиви във връзка с определения максимално допустим срок визиран от правната норма при налагане на мярката. Безспорно, в правомощието на органа е по целесъобразност да определи срокът /продължителността/ на наложената ПАМ, но следва в тази насока да са изложени мотиви, въз основа на които съдът да осъществи контрол за съответствие на заповедта с целта на закона. - чл. 146, т. 5 от АПК. След като законодателят е предвидил срок до един месец за налагане на принудителната мярка, то административният орган е следвало да изложи мотиви за приложени максимален срок, предвиден в закона за налагане на мярката. Липсата на мотиви в тази насока, представлява съществен порок на заповедта, който до голяма степен възпрепятства съда да прецени дали органът е упражнил това свое правомощие в съответствие с целите на закона, което е едно от основанията, предвидени в чл. 146 АПК за оспорване на индивидуалните административни актове.

Оспорената заповед е издадена и в нарушение на материалния закон. Разпоредбата на чл. 186, ал. 1 от ЗДДС предвижда налагане на ПАМ запечатване на обект за срок до един месец, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, *на лице, което не спази реда или начина за издаване на съответен документ за продажба.* Както бе посочено по-горе, административният орган е обосновал прилагането на ПАМ с извършена проверка на 04.03.2010 г. на магазин за хранителни стоки, находящ се в Х. „С.” в К. Б., стопанисван от „С. - Б.”, при която било установено, че от името на дружеството се извършват продажби на лекарства и лекарствени продукти, за което не се издават фискални касови бележки от ЕКАФП, регистриран за конкретния търговски обект. От приетите по делото писмени доказателства - протокол за извършена проверка № 0100773/04.03.10 г. по описа на ТД на Н., подписан от служители на ответната териториална дирекция и договор за наем от 01.12.2009 г., сключен между

„С. - Б.”, като наемодател и „Херо” ЕООД, като наемател, се установява по безспорен начин, че провереният търговски обект към датата на проверката е стопанисван от „Херо” ЕООД, а не както е посочено в оспорената заповед – от „С. - Б.”. Същевременно, ответникът не ангажира доказателства по делото за приетото в административния акт, че продажбата на лекарства е извършвана от името на дружеството-жалбоподател. При липсата на доказателства в тази насока и с оглед безспорното обстоятелство, че проверяваният обект е стопанисван от трето лице, а не от „С. - Б.”, то по делото се явява недоказано извършването на нарушението от посоченото дружество, за което е наложена процесната ПАМ.

По изложените съображения, оспорената заповед за налагане на ПАМ № 3-8899-0022224/12.05.2010 г. се явява незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

С оглед изхода на делото и заявеното от жалбоподателя искане за присъждане на направените по делото съдебни разноски, такива следва да му бъдат присъдени със съдебното решение. В съдебното производство жалбоподателят е направил разноски в размер на 50 лева – държавна такса, платен депозит за вещо лице по изслушана СИЕ в размер на 200 лв., както и платено адвокатско възнаграждение в размер на 100 лева. Ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя съдебни разноски в размер общо на 350 лв., на основание чл. 143, ал. 1 от АПК.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд С.- град, I отделение, 3-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „С. - Б.” заповед за налагане на ПАМ № 3-8899-0022224/12.05.2010 г., издадена от Д. на Териториална дирекция на Национална агенция по приходите – С..

ОСЪЖДА Териториална дирекция на Национална агенция по приходите – С. да заплати на жалбоподателя консорциум „С. - Б.”, ЕИК *, направените по делото разноски в размер на 350 /триста и петдесет/ лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: